



Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

17. Pyhän Kolminaisuuden päivän jälkeinen sunnuntai, 22.9.2024



Pyhän aihe

Liturginen väri
Alttarikynttilöitä
Päivän Psalmi
Vanhan Testamentin teksti
Epistolateksti
Evankeliumi

Kristityn vapaus
Vihreä
2 alttarikynttilää
Psalmi 119:97–104 (Luterilaisia virsiä sivu 438)
Jesaja 1:10–17
Galatalaiskirje 5:22–26
Markus 7:5–13

Virret

Alkuvirsi	271	Nyt kiitän riemuiten
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	186	Nyt kuinka kiittäisimme
Uhrivirsi	315	Valvoa mun Jeesus anna
Ehtoollisvirret	773, 748, 745	Syvyyttä Isän, Nälkäinen sydän, Rakas sielu
Päätösvirsi	850	Riemuitkaa kristityt

Kollehtarukous

Laupias Jumala! Varjele meitä lain orjuuden ikeestä ja anna meille armosi, että rakkaudesta sinuun palvelisimme sinua alttiisti ja kuuliaisesti Jeesuksen Kristuksen vapauttamina lapsinasi. Auta meitä myös, ettemme milloinkaan käyttäisi väärin armoasi, ettemme koettaisi peitellä sillä suruttomuutta tai väärää vapautta, vaan vaeltaisimme aina sinua peläten ja pyhää tahtoasi totellen. Sinun Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Johdanto

Kristityn vapauden perustus on meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen pyhä evankeliumi. Ristintyöllään Jeesus vapauttaa sinut synnin orjuudesta, syntiesi tuomiosta, kuolemasta ja perkeleen kahleista. Sinä omistat evankeliumin kasteessasi ja Jeesuksen lahjoittamassa uskossa. Evankeliumi vapauttaa myös ihmisten vaatimusten orjuudesta. Sen tähden, vaikka ihminen tässä ajallisessa elämässä olisi vaikka orja, hän silti on Jeesuksessa todellisesti vapaa.

Daavid oli vapautunut lain orjuudesta ja rakasti Jumalan lakia, Jumalan Sanaa. Psalmi 119 on uskovan ihmisen ABC kirja eli aapinen. Aapinenhan on kirja, jolla avulla opitaan lukemaan. Psalmi 119 oli Daavidin kultainen aapiskirja. Siinä on 176 jaetta, 8 jaetta kullekin heprean kielen 22 aakkoselle. Jokainen 8 jakeen jakso alkaa aina samalla aakkosella. Esimerkiksi, päivän Psalmi 119:97–104 jokainen jae alkaa heprean kirjaimella ”mem”. Psalmi on samalla uskovan ihmisen rukous, että Jumala opettaisi hänelle Sanaansa, koska Sana on iankaikkinen ja se on ”**jalkojeni lamppu.**” (Psalmi 119:115) Psalmi puhuu myös lihan ja Hengen taistelusta, kuten Roomalaiskirje 7:14–25. Päivän Psalmin perikoopissa Daavid puhuu Jumalalle, kuinka paljon Hänen Sanansa, Hänen lakinsa ja lupauksensa, merkitsevät hänelle. Daavidin sanoissa huokuu vapaus Sanassa, koska ”**ne ovat minun omani iankaikkisesti.**” (Psalmi 119:98)

1 Kuinka Sinun Sanasi on minulle rakas (Psalmi 119:97–104)

Jumalan Pyhä Henki oli kirkastanut Daavidille syntisen vanhurskauttamisen uskoelämän kivijalkana: ”**Mutta töitä tekevälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta, mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo**



Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi. Niin kuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: **Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksiannetut ja joiden synnit ovat peitetyt.**” (Roomalaiskirje 4:4–7) Tämän uskon hedelmänä Daavid eli Jumalan lapsen vapaudessa. Syntisen vanhurskauttaminen ja Jumalan lapsen vapaus ei merkinnyt synnittömyyttä, vaan alati jatkuvaa lihan ja Hengen välistä taistelua täällä ajassa. Mutta syntisen vanhurskauttamisen hedelmänä, Daavid rakasti Jumalan lakia, jonka hän ilmaisee päivän Psalmissa näin:

- i. ”**Kuinka Sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.**” (Psalmi 119:97)
- ii. ”**Sinun käskysi tekevät minut vihollisiani viisaammaksi, sillä ne ovat minun omani iankaikkisesti.**” (Psalmi 119:98)
- iii. ”**Minä ole kaikkia opettajiani taitavampi, sillä minä tutkistelen Sinun todistuksiasi.**” (Psalmi 119:99)
- iv. ”**Minä olen ymmärtäväisempi kuin vanhat, sillä minä otan vaarin Sinun asetuksistasi.**” (Psalmi 119:100)
- v. ”**Minä pidätän jalkani kaikilta pahoilta teiltä, noudattaakseni Sinun Sanaasi.**” (Psalmi 119:101)
- vi. ”**Minä en poikkeakaan Sinun oikeuksistasi, sillä Sinä neuvot minua.**” (Psalmi 119:102)
- vii. ”**Kuinka makeat ovat minulle sinun lupauksesi! Ne ovat hunajaa makeammat minun suussani.**” (Psalmi 119:103)
- viii. ”**Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä; sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.**” (Psalmi 119:104)

Daavid siis

- säännöllisesti tutki Herran lakia; toora = 10 käskyä (119:97)
- piti Jumala käskyjä omanaan; mitsvah = koko laki (119:98)
- tutki Jumalan todistuksia; eduth = todistus (119:99)
- otti vaarin Jumalan asetuksista; piqqud = asetus, mandaatti (119:100)
- halusi noudattaa Jumalan Sanaa; dabar = sana, puhuttu asia (119:101)
- ei tahtonut poiketa Herran oikeuksista; mishpat = tuomio, oikeus (119:102)
- ammensi toivoa Jumalan lupauksista; imrah = lupaus, puhe, sana (119:103)
- ammensi ymmärryksensä Jumalan asetuksista; piqqud = asetus, mandaatti (119:104)

Daavidin Raamattu oli 5 Mooseksen kirjaa, ja erityisesti 10 käskyä., jotka olivat liitonmajassa ja kultaisessa liitonarkissa. Hän piti ne omanaan uskon vahvistukseksi ja ymmärryksen saamiseksi jokaiseen päivään kohti iankaikkista elämää. Hän omisti Kristuksen lain lupauksissa, ja kuului siihen joukkoon, josta sanotaan: **”Sillä uskon kautta he saivat todistuksen.”** (Heprealaiskirje 11:2) Huomaa, että Daavid ei suinkaan elänyt menestyksen keskellä. Seitsemän ensimmäistä vuotta hänen kuninkuudestaan hän joutui elämään pakomatalla erämaan luolissa ja jatkuvassa kuoleman vaarassa. Useasti Saulin tappava keihäs oli suunnattu häneen. Daavid myös lankesi raskaisiin synteihin, joista vain syntien anteeksiantamisen valtava lahja ja uskon vanhurskauden ihana oppi nostivat hänet uudestaan.

Rakas ystävä, kysyn sinulta mitä Jumalan Sana, pyhä Raamattu merkitsee minulle arjen keskellä? Onko Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliumi tuonut sinut sille paikalle, jossa sinäkin sanot: **”Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksiannetut ja joiden synnit ovat peitetyt.”** (Roomalaiskirje 4:6–7) Onko Jeesuksen sovintoveri ja Hänen antamansa lahjavanhurskaus kallein aarteesi. Onko kymmenen käskyä sinun päivittäinen oppimääräsi? Ovatko Jumalan lupaukset hunajaa makeammat suussasi? Kiitätkö sinä Jumalaa Hänen Sanastaan ja rukoiletko sinä, että saisit enemmän ymmärrystä siitä?



2 Scriptura Sacra Ius Nostrum Divinum

Latinankielen sanat Scriptura Sacra Ius Nostrum Divinum tarkoittavat ”pyhä Raamattu meidän Jumalallinen oikeutemme.” Jumala ilmoittaa tämän Daavidin kautta vielä toisin sanoin: **”Minä puhun Sinun todistuksistasi kuningasten edessä, enkä häpeään joudu.”** (Psalmi 119:46) Luterilaisen päätunnustuksen motto on juuri tämä. (Augsburgin Tunnustus, otsikkosivu.) Jakeen 100 ja 104 sana asetus tarkoittaa myös mandaattia; Jumalan Sana on meille Herramme Jeesuksen antama mandaatti (= tehtävä, toimeksianto, toimivalta). Tämä on myös Suomen evankelisluterilaisen Lähetysliiton motto. Halajamme elää tätä todeksi arjen kilvoituksissa ja taisteluissa. Näin on ollut läpi seurakunnan ja kirkon historian. Ilmestyskirjassa toistuu kuusi kertaa sanapari **”Jumalan Sana ja Jeesuksen todistus.”** (Ilmestyskirja 12:17 ja 14:12) Kärsimystenkin keskellä pitää paikkansa, että ”pyhä Raamattu on meidän Jumalallinen oikeutemme.” Apostoli sanoo Efeson seurakunnalle: **”Ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet ja voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuunne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan Sana.”** (Efesolaiskirje 6:13-17) Uskonpuhdistajat esittivät oman aikansa maailman valtiaille uskontunnustuksensa Augsburgin valtiopäivillä v. 1530. He saivat rohkeutta Sanasta: **”Minä puhun Sinun todistuksistasi kuningasten edessä, enkä häpeään joudu.”** (Psalmi 119:46) Heille Vanhan ja Uuden Testamentin kirjoitukset olivat Jumalallinen oikeus. Emmekö mekin pyydä armoa saada tunnustaa häpeämättömän rohkeasti jokaisen edessä, joka kysyy meidän toivomme perustusta: **”Olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla, pitäen hyvän omantunnon.”** (1. Pietarin kirje 3:15-16)

3 Sinun omasi minä olen, pelasta minut (Psalmi 119:94)

Sanoimme aikaisemmin, että Jumalan Pyhä Henki oli kirkastanut Daavidille syntisen vanhurskauttamisen uskoelämän kivijalkana: **”Niin kuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksiannetut ja joiden synnit ovat peitettyt.”** (Psalmi 32; Roomalaiskirje 4:4-7) Psalmissa on myös väkevä evankeliumi. Daavid kirjoittaa juuri ennen näitä sanoja: **”Sinun omasi minä olen, pelasta minut.”** (Psalmi 119:94) Ei Daavid omassa voimassaan ylistä Jumalan Sanaa ja iloitse siitä, vaan Hän sai ensin armon, sillä niin kuin Jeesus evankeliumeissa armon ja totuuden lähteenä veti ihmisiä puoleensa magneetin tavoin, niin myös Jumalan armo ja totuus oli vetänyt puoleensa Daavidia. Armon evankeliumi, sana syntien anteeksiantamisesta uskon kautta Jumalan lupaukseen, sai Daavidin sanomaan: **”Sinun omasi minä olen, pelasta minut.”** Sillä jo ennen kuin me huudammekaan, ja ennen kuin me olemme mitään tehneet, on Jumala jo lahjoittanut armonsa: **”Sillä ei ole sanaa minun kielelläni, jota sinä, Herra, et täysin tunne.”** (Psalmi 139:4) Näin on ystävä sinunkin kohdallasi: Jeesuksen sovintoveri on jo vuodatettu sinun tähtesi, ja tämä hyvä sanoma on jo vetänyt sinua Jumalan tykö, ja vaikuttaa sinussa nuo sanat: **”Sinun omasi minä olen, Herra Jeesus, pelasta minut”**, ja hän on jo nostanut sinut syliinsä ja hartioilleen ja Hyvänä Paimenena kuljettaa sinut Taivaan kotiin. Lina Sandelin virressä veisaamme: *”Kun lahja on jo annettu, ansioilla en voi koskaan saada valtakuntaa Taivaan. Kun Isä Pojassansa jo suosionsa soij, saan kaiken perinnöksi ilman vaivaa. Sä ensin annoit armon.”* (Luterilaisia virsiä 822:3) Amen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa